

[Udenrigsministeren]

for regeringens overvejelser er, at hensigten med resolutionen er helt klar. Det, Sikkerhedsrådet ønsker, er, at sanktionerne mod Irak skal være så effektive som muligt. Resolutionen er et udtryk for den erkendelse, at det i et vist omfang kan blive nødvendigt at bruge militær magt imod skibe for at sikre dette. Resolutionen skaber derfor det nødvendige FN-grundlag for en sådan magtanvendelse, hvis den skulle blive nødvendig, og den lægger samtidig op til et bredt samarbejde imellem FN's medlemslande herom.

Hertil kommer, som det er nævnt i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at Kuwaits lovlige myndigheder har anmodet Danmark, ligesom man har anmodet andre lande, om at tage sådanne militære og andre skridt, som måtte blive nødvendige for at sikre, at sanktionerne kan blive effektive, og at Kuwait yderligere, efter at resolution 665 var blevet vedtaget, igennem sin FN-ambassadør har konkretiseret denne anmodning, idet man har opfordret Danmark til at deltage i flådeopbygningen i Golfen med dette formål. Og dér kan vi jo se, som det også er blevet påpeget under debatten, at § 3 i den operative del af Sikkerhedsrådets resolution direkte opfordrer FN's medlemslande til at yde den slags bistand, som vi altså her er blevet opfordret af Kuwait til at yde.

Derfor kan der ikke herske nogen som helst berettiget tvivl om, hvorvidt FN-grundlaget for den danske beslutning er i orden. Vi reagerer sammen med det internationale samfund på grundlag af FN-pagtens kapitel VII imod Iraks anneksion af Kuwait. Vi handler inden for rammerne af resolution 665. Vi handler i overensstemmelse med den opfordring, der er i denne resolutions § 3, og vi handler til fremme af det formål, som resolutionen tilsiger.

Hr. Gert Petersen gjorde meget ud af at oversætte, hvad hr. Gert Petersen selv kaldte FN-kodesproget, og sagde, at dette hører ikke under FN, FN giver bare lov. Jeg mener, at flere ordførere – ikke mindst hr. Ole Espersen – meget klart har påpeget, at denne oversættelse af FN-kodesproget, om man vil, ikke er korrekt. I virkeligheden er vi her inde i en diskussion om, hvilke midler FN vælger at anvende. FN har selv valgt. Ganske vist har valgfriheden ikke været total, og derfor mener jeg, at der var en meget realistisk vurdering i hr. Svend Aukens påpegning af, at dette er, hvad der var muligt i

situationen, og at det i virkeligheden ikke er så lidt; det er i hvert fald så meget, at man burde tænke sig meget grundigt om, hvis man vælger ikke at reagere på det, hvis man fortsat ønsker at blive taget alvorligt som en støtte for FN's videre udbygning.

Jeg synes også, der er grund til i denne forbindelse at gøre det helt klart, at formålet med vores deltagelse er fredeligt. Hensigten med flådeopbygningen i Golfen er at sikre, at sanktionerne bliver gennemført, og hvis disse sanktioner bliver gjort effektive, så er der dog en langt bedre mulighed for at undgå åben krig, end hvis sanktionerne bliver gennemhullet. Derfor kan vi sige, at den danske deltagelse ikke går ud på at sejle til Golfen for at føre krig, men på at være med til at sikre, at det ikke kommer til krig. Det er det umiddelbare.

Så er der også spørgsmålet om det videre perspektiv i på denne måde at bidrage til, at FN kommer til at fungere mere effektivt. Hvis det virkelig lykkes at fremtvinge en løsning på krisen i Golfen igennem en massiv FN-militærindsats, vil der nok være en og anden diktator et andet sted i verden, som i fremtiden vil tænke sig om en ekstra gang, før han vælger at bruge sin hær til at sætte sig på et lille naboland.

Perspektivet i dette er, at hvis det virkelig lykkes at give FN mulighed for at fungere effektivt her, rækker det meget langt ind i fremtidige konflikter. Og hvordan får vi så givet FN den rolle? Ja, hr. Gert Petersen og også andre har peget på, at det i virkeligheden bliver de andre, der kommer til at koordinere; det bliver amerikanerne, det bliver Vestunionen osv. – ja, man kunne nævne én union til, nemlig Sovjetunionen, der formentlig allerede i næste uge vil være med til de drøftelser, der kommer til at foregå mellem alle involverede stater i Golfen, om, hvordan man nu deler opgaverne imellem sig, hvordan man udveksler information, alt dette rent praktiske, som enhver deltager på en eller anden måde skal snakke med de andre om.

Men jeg vil vove den påstand, at jo flere lande, der vælger Danmarks eksempel og sender, hvad man nu har mulighed for at sende – og hvor vi er så heldige, som det fremgår af forsvarsministerens betragtninger, at vi kan gøre en meningsfuld indsats, det er jo ikke bare symbolsk, det, vi gør, det er et effektivt skib til den opgave – jo flere der gør det, jo mere naturligt og jo mere nødvendigt vil det blive, at FN's Sik-